

"Núñez no presidirà el club pel centenari"

Jaume Llauredó, president del Fòrum Samititer, és la veu més representativa de l'oposició al president del F.C. Barcelona. La crisi Cruyff l'ha refermat en la necessitat de presentar una candidatura alternativa a Josep Lluís Núñez, com anuncia en aquesta entrevista.

La destitució de Johan Cruyff era una destitució anunciada?

—Per desgràcia, sí. Les divergències entre l'entrenador i el president eren conegudes. La situació era difícil d'aguantar, però és una llàstima que un entrenador amb la vàlua i el carisma de Cruyff l'hagin fet fora d'aquesta manera. Hem perdut un gran entrenador, però jo espero que amb el temps Johan torni al Barça.

—Afirma que la situació era difícil d'aguantar. Qui és el responsable d'aquesta situació de tensió?

—Quan dues parts no s'entenen, les dues tenen la seva part de responsabilitat. Però el president del club hauria d'haver estat més a l'aguait. Si feia temps que Cruyff s'estava apartant de la seva actuació normal, com assegura el president, Núñez hauria d'haver actuat abans.

—El que costa d'entendre, vist des de fora, és que el dia 25 d'abril la junta directiva va decidir la continuïtat de l'entrenador, defensada per Núñez, i tres setmanes més tard el president, sense reunir la junta directiva, decideixi personalment acomiadar l'entrenador.

—És increïble. Tot aquest tema s'ha portat molt malament. Entenc que si Núñez creu que Cruyff ja no és útil al Barça, el tregui, però el que no pot fer és jugar com ha estat jugant. El president, el mes de gener va començar una campanya d'encaçament contra l'entrenador, declarant a la premsa que s'estava carregant de raó per treure'l. Aquestes declaracions tenen part de responsabilitat en el perquè no hem guanyat res aquest any. Un entrenador que se sent perseguit, que sap que li volen tallar el cap en qualsevol moment, és molt difícil que rendeixi al cent per cent. Quan perdem la Copa del Rei, era el moment per treure'l, però Núñez no

és prou valent per fer-ho perquè el soci no treu mocadors al camp, que és el que el president buscava. Però finalment l'ha tret perquè Cruyff és per Núñez un company de viatge incòmode.

—Per què és incòmode?

—Perquè Cruyff no s'ha deixat manipular mai. No

ha volgut ballar mai la música del president, l'ha mantingut sempre fora del vestidor, i diu el que pensa sempre. Això, a aquesta junta directiva, no els agrada perquè el president, i part de la seva junta, té el sentit democràtic ancorat en el passat. Alguns d'ells funcionen com si estiguéssim en èpoques més tenebroses, i tot el que sigui discrepància, no l'accepten. Volen persones que els hi diguin sí a tot.

—Joan Gaspart ha assegurat que Cruyff el va amenaçar quan li va comunicar la destitució.

—Hi ha coses que no s'entenen. Primer, que un vice-president del Barça, per comunicar una decisió tan important com aquesta no citi l'entrenador al seu despatx, sinó que prefereix baixar als vestidors. Si hagués estat així, estic segur que les coses haurien anat d'una altra manera. A partir d'aquest moment, per mi Gaspart ha demostrat incapacitat per abordar un tema d'aquesta importància. El vice-president del Barça no ha de baixar al vestidor. Tot el que va passar em

sembla lamentable, però és una cosa que hem d'oblidar ben aviat.

—Cruyff ha dit que la junta directiva no pinta res i que només prenen decisions un grup reduït de persones. Qui mana a can Barça?

—A can Barça mana una sola persona i l'aconsellen tres o quatre. El que m'estranya és que cap directiu hagi fet manifestacions sobre la destitució. Hi ha dos tipus de directius: els nunyistes absoluts, que són més

"Cruyff no s'ha deixat manipular mai. No ha volgut ballar mai la música del president. Això, a aquesta junta directiva, no els agrada perquè el president, i part de la seva junta, té el sentit democràtic ancorat en el passat."

nunyistes que barcelonistes, però hi ha altres directius que són més barcelonistes que nunyistes. Aquests em preocupa que no diguin res sobre el que està passant. M'estranya el seu silenci. Si tota la junta hi està d'acord, em portaria un desengany sobre persones que són vàlides per al Barça i són vàlides per al futur.

—*Quina opinió li va merèixer la compareixença de Núñez davant la premsa per explicar els fets?*

—La conferència de premsa del senyor Núñez va ser patètica. Com a soci, me'n vaig avergonyir.

—*Al camp, sembla que el soci es va decantar per Cruyff traient mocadors i xiulant. Però a les enquestes fetes pels mitjans de comunicació el soci dona majoritàriament la raó a Núñez. Quin dels dos son datges és més fiable?*

—Indiscutiblement, el gran referèndum es va fer al camp. Allà hi havia la gent blau-grana i allà no hi va haver cap manipulació. Va ser una cosa espontània. En les enquestes per telèfon no saps mai qui truca. Potser tots els empleats d'HUSA [cadena d'hotels propietat de Joan Gaspart] truquen al mateix moment... Per mi el que té valor és la reacció espontània del camp per uns esdeveniments que havien succeït el dia anterior.

—*Ha parlat amb Cruyff aquests últims dies?*

—Vam parlar per telèfon el disabte a la tarda.

—*I què li va dir?*

—No vam tenir temps de parlar de res. Simplement vaig expressar-li que els socis del Barça som més agraïts del que pugui ser la directiva. Li vaig dir que tingués en compte que no tothom pensava com la directiva.

—*El va trobar molt dolgut?*

—Va ser una conversa molt ràpida, molt breu. No era el moment de profunditzar. Però jo crec que s'ha emportat un veritable disgust, encara que no ho digui. No voldria sortir defensant el Cruyff, que també té coses bones i coses dolentes, que s'ha equivocat moltes vegades. El més important és el Barça i el que hem de fer és tallar ràpidament aquesta guerra entre nunyistes i cruyffistes perquè això és dolent per al club. Ara bé, Cruyff és una persona que té un sentiment pel Barça i està dolgut. No és un problema de diners, perquè jo a casa del Cruyff he vist ofertes del Milan i d'altres clubs. Pot entrenar allà on vulgui i guanyar molt més que aquí. El que passa és que ell està a gust aquí, amb aquesta afecció i amb aquest poble.

—*Deia fa un moment que Cruyff també s'ha equivocat. Quins han estat els seus errors?*

—A la vida tots fem errors. Ha tingut una actitud amb la junta directiva que potser no ha estat la més adequada. Possiblement hauria d'haver estat més fle-

xible, però ell diu que no perquè si no li haurien menjat el camí. Sense entrar en decisions del tècnic, a mi tampoc em satisfà la manera com es van acomiadar alguns dels jugadors després de la final d'Atenes. Alguns han triomfat després, com el Zubizarreta al València, el Laudrup al Madrid, etc. Però en la vida tothom fa errors.

—*A vostè li agraden els últims estrangers que va fitxar Cruyff: Kodro, Prosinecki, Hagi...*

—Qualsevol jugador que és del Barça m'agrada. No obstant, crec que en necessitàvem d'altres. Ens n'ha faltat algun altre. És indiscutible que els estrangers que teníem abans tenien unes qualitats que aquests no tenen.

—*Núñez, en la seva compareixença a la premsa va fer unes declaracions molt dures sobre l'entrenador. Si són certes, per què creu que no el va destituir abans?*

—Aquestes declaracions del president no me les vull creure. Penso que són un malson. Només les puc entendre si està fora de si, si està nerviós, o si està obsessionat amb el centenari del club. Però si realment ha estat passant el que ell va dir, ens ha estat enganyant d'una forma vergonyosa. Va dir que no es pot continuar enganyant el soci. Vol dir que ens ha estat enganyant els últims dos anys? Això és perquè plegui ara mateix. Jo no demano que plegui, però el que ha de fer és marxar.

—*No demana la dimissió de Núñez?*

—Encara que la demanés no serviria de res. Jo el que vull és que s'acabi la divisió, i que el senyor Núñez faci les eleccions quan les hagi de fer. El que espero és que el soci del Barça tingui memòria històrica i vegi que el club s'ha de redreçar.

—*Què vol dir que el club s'ha de "redreçar"?*

—És un club que a la que ens descuidem està perdent tota la seva democràcia. La força del Barça sempre han estat els seus socis, però en aquest moment el soci cada vegada té un paper menys important. Abans el soci aportava el 80 per cent del pressupost de l'entitat. Ara aporta el 20 per cent. A més, el club té una manca absoluta de democràcia interna. Els compromissaris que van a l'assemblea s'escullen per sorteig pitjant un botó d'ordinador que ningú no sap com va. Hi ha socis que fa 40 anys que són al club i que no han estat mai compromissaris i n'hi ha d'altres que tenen tanta sort que hi repeteixen sempre. El soci s'hauria de poder presentar a compromissari lliurement, perquè també n'hi ha que els hi toca i no ho volen ser. La llista de socis tampoc la podem veure mai. Quina garantia tenim que no es manipulen? Les eleccions es fan quan li va bé al president. La prova és

"Pel bé del Barça no convé que Núñez presideixi el centenari. L'etapa Núñez s'ha d'acabar ràpidament. Fa tants anys que està a la presidència que s'ha arribat a pensar que el club és seu, i té clars tics dictatorials."

que en divuit anys, no-més hi ha hagut eleccions formals una vegada. Si a les properes eleccions això no ho solucionem, el soci cada vegada pintarà menys.

—*Solucionar-ho vol dir presentar una candidatura alternativa a Núñez?*

—Sí, presentar una altra candidatura amb gent que tingui un altre tarannà. Amb persones que no tinguin 18 anys de tics dictatorials, que no creguin que el club és seu.

—*Estaria disposat a encapçalar aquesta candidatura?*

—Estic disposat a fer el que tothom cregui que sigui millor per al Barça. Si la meva aportació ha de ser positiva, jo estic a disposició.

—*Ha començat a treballar ja en aquesta possibilitat?*

—Jo fa temps que treballo pel Barça.

—*Cruyff hauria de fer algun paper en aquesta candidatura alternativa a Núñez?*

—Aquí s'equivocarà molta gent. Cruyff no ha d'intervenir en aquest tema. Les eleccions del Barça s'han de plantejar des de la tranquil·litat, s'ha d'evitar la guerra. No s'ha d'usar el Cruyff per guanyar les eleccions. Qui pensi això s'equivocarà. No seria bo per a l'entitat. Com a entrenador del Barça, Cruyff s'ha acabat.

—*Vostè dona per definitivament acabada la relació entre Cruyff i el Barça?*

—No, estic convençut que tornarà.

—*Amb quin estatus?*

—En aquests moments el Cruyff el veig més en una línia de mànager general que d'entrenador. Té caràcter per portar futbolistes i coneix bé el món futbolístic. Sempre dic que és una espècie de Samitier: va guanyar la Lliga com a jugador, ha guanyat la Lliga com entrenador. Samitier va ser el secretari tècnic més important que ha tingut el Barça. Va portar el Kubala, va portar el Di Stefano... El Johan pot fer en aquest nivell una tasca molt important. La gent que ha triomfat al Barça ha acabat tornant.

—**Cruyff ha acusat la directiva de no ser ni barcelonista ni catalanista.**

És catalanista Cruyff?

—**Home, té detalls. Hi ha vegades que no acaba de definir el que vol dir. Que ell sent una simpatia per aquest país és indiscutible. El seu fill es diu Jordi per alguna cosa. Ell sent el fet diferencial perquè quan era jugador del Barça el va viure: en els desplaçaments s'havia sentit dir moltes vegades allò de "perro catalán".**

serà el president del Barça durant la celebració del centenari del club?

—No. Ja no ho serà. Pel bé del Barça no convé que Núñez presideixi el club pel centenari. L'etapa Núñez s'ha d'acabar ràpidament. Fa tants anys que és a la presidència que s'ha arribat a pensar que el club és seu, i té clars tics dictatorials. La junta del Barça sembla el PRI mexicana. Això és molt dolent per al Barça.

—*Si el Barça guanya la Lliga l'any que ve, tot oblidat?*

—Si un club com el Barça l'hem de portar per uns resultats conjunturals, li estem fent un flac favor. A les properes eleccions, el soci s'ha de pensar bé quin model de club vol. A mi em semblaria nefast que Núñez guanyés les properes eleccions.

Pere Martí

—*Si vostè fos president, posaria un secretari tècnic al Barça?*

—Indiscutiblement.

—*I li oferiria la plaça a Cruyff?*

—Això no ho sé encara... Però un club com el nostre necessita un secretari tècnic. Cal professionalitzar el club en totes les seves instàncies.

—*Una de les coses que va dir Núñez a la premsa és que qui vulgui el suport de Cruyff haurà de pagar molt.*

—Això ho vaig entendre quan vaig sentir després per la ràdio l'ex-mànager de Cruyff quan era jugador. Va dir, amb pèls i senyals, que Núñez, quan era candidat a la presidència del Barça, va pagar Cruyff perquè fes unes declaracions contra el seu rival, el senyor Arriño. Entenc que digui que el suport de Cruyff costa diners. A ell, a l'any 78 li va costar un milió de dolars, uns cent milions de pessetes. És allò que "*el ladrón se piensa que todos son de su condición*". És una llàstima haver d'arribar a president del Barça pagant.

—*Fem futur: Núñez*

ARXIU / RICARD CUGAT

